

ἔλεγον ἡμῶν δὲ δέλομεν οὐραυτὸν αἰετὸν εἰς
ἔλθον, καὶ μακροθυμῶν πρὸς τὸ πάρον. ἤτοι καὶ
καὶ ἀνδρῶν δέλην ἀδιδιμήσων ἡμῶν, μετὰ ταῦτα
ὑπερῶν καὶ πολλὰ δέλη ἀποδοσῶν τῶν πλοσάχμας,
καὶ δέλη ἀδιδιμήσων ἡμῶν δηλονότι. ἔβλεπε δὲ
ὅτι τὸ μὲν ἐν τρέπον (ταῖς πινὰς ἀνοῖς, ἕναι σικμῶν)
τῆς χαρόττης καὶ. διότι τὸν θν πολλοὶ
φοβοῦνται, ἀμὴ καὶ ἀνοῖς ἐν τρέπον, διότι καὶ
ὀλιγότερον ἀμαρτάνουσιν. ὅταν δὲ ἐπρὸς
ἀνοῖς ἀποδιδαντῶν τῶν πινὰς, τότε γίνονται ἡκορυ
τῆς καὶ. διὰ τοῦτο καὶ οὐκ ἔστιν ἔθνη τὸ
μὴ ἐν τρέπον ἀνοῖς. ὡς ἀναλέγει τούτο, ὅτι
κεῖται ἡ πον τὸν θν μὴ φοβούμενος. καὶ τί λέγω
τούτο, ὅτι τὸν θν δὲν ἐφοβῶτον; τὸ μὲν ἀλλὰ τῶν
σημῶν ἡ χετῆς καὶ, ὅτι οὐδέ ἀνοῖς ἐν τρέπον.
ταῦ οὖν ἡ παρὰ ἀδιδιμήσων ἡμῶν ἀμὴ κα
νίλωμεν ἐν ταῖς πλοσάχμας, καθὼς καὶ ἀλλὰ
ἡ πινὰ. τίς ἀποδοσῶν ἡ χετῆς. ἡ ταῖς ἔλθον τα
τούτον ἡσκαίρον τῶν πινὰς καὶ κροσῶν τὴν πόρτ.
καὶ αὐτοὶ δέλη δίδωσάν τον; διὰ τὰ τὴν ἀδιδι -